

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 888: “Bất Không” Là Từ “Không” Mà Ra, Có Thể Biết “Vô Hư” Là Từ “Vô Thật” Mà Ra, “Chư Pháp Nhất Như” Là Từ “Thật Vô Hữu Pháp” Mà Ra

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 075)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【”Bất không” là từ “Không” mà ra, có thể biết “Vô hư” là từ “Vô thật” mà ra, “Chư pháp nhất như” là từ “Thật vô hữu pháp” mà ra.】

Ý nghĩa của câu này rất sâu sắc, nhưng quả thực đây là một sự thật. Ý nghĩa tuy thâm sâu nhưng không hề khó để thể hội, nếu chúng ta có thể nhớ đến lời răn dạy của Đức Phật ở phần cuối của bộ kinh này: “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh, như lộ diệc như điện, ưng tác như thị quán” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng, như sương cũng như chớp, nên khởi quán sát như vậy). Quý vị nghĩ đến câu này thì sẽ minh bạch ngay.

Chẳng những y báo và chánh báo trang nghiêm trong mười pháp giới đều như mộng huyễn bọt bóng, tuyệt đối không thể chấp trước. Cho dù là Nhất Chân pháp giới của chư Phật Như Lai, trong Nhất Chân pháp giới không hề có sự biến hóa, không có sanh diệt. Con người đều là vô lượng thọ, người ở thế giới Tây phương Cực Lạc là vô lượng thọ, vậy người ở thế giới Hoa Tạng có phải là vô lượng thọ hay không? Không có nói! Không nói nhưng chúng ta cũng biết là vô lượng thọ. Làm sao mà biết được? Họ không dùng cái tâm sanh diệt, cái họ dùng là chân tâm thường trụ, chân tâm thường trụ thì không sanh không diệt, cái tướng phần mà tâm ấy hiện ra liền không có sanh diệt, không có sanh diệt thì chẳng phải gọi là vô lượng thọ hay sao!

Trong mười pháp giới đều là dùng tám thức và năm mươi một tâm sở, là dùng thức tâm, mà thức thì có sanh có diệt, cho nên các tướng trong mười pháp giới đều là tướng sanh diệt, đạo lý chính là ở chỗ này. Bởi vì là tướng sanh diệt, cho nên tuổi thọ mới có dài có ngắn. Chúng ta hiểu rõ đạo lý này, vậy chúng ta

tự mình có thể kéo dài tuổi thọ của chính mình được hay không? Chúng ta có năng lực để lưu giữ tuổi thanh xuân của mình thêm một khoảng thời gian nữa hay không? Nếu quý vị thấu hiểu Kim Cang Bát Nhã, quý vị sẽ khẳng định: Được! Hoàn toàn có thể làm được, về mặt lý luận là có. Làm bằng cách nào? Dem những vọng niệm của cái tâm sanh diệt đó làm cho nó chậm lại (giảm hoãn), thì được rồi.

Hiện nay vọng tưởng của chúng ta là một đồng lộn xộn, thật kinh khủng, quá mức to lớn rồi! Quý vị có thể làm giảm bớt vọng niệm của mình, làm cho vọng niệm chậm lại, thì liền được diên thọ (kéo dài tuổi thọ), quý vị cũng sẽ không dễ dàng bị già yếu. Người thế gian chúng ta thường nói, nhà Nho nói lo buồn khiến người ta mau già, chính là do sự ưu lự (lo buồn). Ưu lự, tức là do vọng tưởng của quý vị dao động rất mạnh. Quý vị đối với mọi việc đều nhìn thoáng ra một chút, hoàn toàn đừng khởi tâm phân biệt chấp trước, chuyện gì cũng tốt, tốt cũng được, không tốt cũng được, “đại nhi hóa chi” (mở rộng tâm lượng để chuyển hóa), sao cũng được cả, cái tâm này của quý vị sẽ tương đối bình tĩnh, quý vị liền không dễ dàng bị già yếu.

Cho nên thực sự mọi việc đều có thể làm được, quý vị hiểu lý luận, hiểu phương pháp, thật sự là “trong cửa Phật, có cầu tất ứng”, cầu điều gì thì được điều đó, cầu A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề (Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác) còn có thể đạt được, huống hồ những thứ của thế gian này há chẳng phải chỉ là chuyện vật vãnh hay sao? Cho nên, phải thấu hiểu đạo lý này. “Vô hư” là từ “Vô thật” mà ra, Vô thật là Thể, Vô hư là Tướng và Tác dụng.